

Námorník

B. Gross
Čochciari, Tužina

$\text{♩} = 132$

Refrén Čis - tý ob - zor a ne - bo kle - nu - té, sil - ný vie - tor a
plach - ty na - pne - té. 1. Môj o - tec zo mňa chcel ko - vá - ča mať,
ja a - le tú - žil som sa ná - mor - ní - kom stať. Skú - šal slo - vom
ma pre - ho - vo - riť, ne - po - moh - lo to, nuž za - čal ma biť.

2. Týždeň o vode a chlebe som bol,
otec tak zúril, až päťou rozbil stôl.
Hádam by som už v hrobe ležal,
keby som v tú noc z domu nebežal.

3. Letel som ako víchor, mama za mnou volala,
v prístave práve loď kotvy dvíhala.
- Skúste so mnou to, pán kapitán!
- Tak sadaj, synku, a drž sa pevne lán!

4. Keď na sťažnosť som liezol a mame zamával,
práve kapitán robotu rozdával:
- Hej, chlapče, sem pod' - vidíš to blato?!
Tá paluba bude lesklá jak zlato!!

Refr.:

5. Uplynuli dva roky, som odvážnejší než prv,
kapitán hovorí, že mám v tele slaná krv.
Loď poznám najlepšie, som dobrý námorník,
už stal sa zo mňa prvý kormidelník.

6. Naša stará fregata, to je môj druhý domov,
bezpečne sa v mojich rukách kľže vždy vodou.
A večer, keď všetci rum pijeme z kalicha,
spievame si takto do ticha:

Refr.: